Ч. 236. Пятниця 1 падолиста (19 жовтня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї непапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарна ситуация. — З ради державної. — Угодові предложеня в угорскім соймі.

Коло польске відбуло вчера засідане триваюче від год. 9 рано до $2^1/_2$ по полудни. Крім членів президиї забирав кілька разів голос також п. Міністер для Галичини ґр. Дідушицкий. Дискусия дотикала польско-руских відносин і відносин Кола до правительства. — Ческа криза — як пишуть з Відня — триває дальше без зміни. Розходить ся тепер — як зачувати — о те, аби клюб молодочеський і аґрарці визначили своїх мужів довіря до кабінету. Яко муж довіря аґрарців має бути пос. Прашек, а молодочехів пос. Фідлєр. Правительство воліло би, аби на місце п. Фідлєра був вибраний др. Жачек. Поки що однако — як впевнюють — криза потреває ще довший час. В парляментарних нарадах настала вчера 5-дневна перерва, по котрій має рішити ся справа ческої кризи. Union доносить, що ситуация серед ческих сторонництв о стілько прояснила ся, що провідники партий рішили ся дати повну відповідь на питане, чи взагалі і під якими услівями можливе є спільне ділане. — Вчера уконституовала ся австрийска депутация квотова, вибираючи предсідателем члена палати панів бар. Хлюмецкого, а заступником его п. Абрагамовича; угорска квотова депутация вибрала предсідателем пос Кольомана Селя.

На вчерашнім засіданю палати послів внесли пп. Сілінґер і Грубан інтерпеляцию до президента міністрів в справі кровавих подій в Чернові на Угорщині. Інтерпелянти запитують, чи президент міністрів може безпосередно або за посередництвом міністра заграничних справ зажадати урядового справозданя, як скоїлась ся пригода і чи виновники вістали покарані і щоби предложено сей звіт палаті. Дальше запитують, чи президент міністрів готов просити угорске правительство як другого контрагента в угоді, щоби вже раз покінчив ся такий угніт народу словацкого [illegible] других немадярских народів на Угорщині. До протоколу зажадав слова пос. Заграднік і сказав, що в останнім протоколі зазначено те, що палата висловила своє співчуте для жертв у Калябриї. Так само велике нещасте стало ся і на Угорщині. Підчас посьвячення костела в Чернові застрілено 13 невинних Словаків, 8 ранено тяжко, а 80 легко. Між убитими єсть 5 жінок і двоє дітий. Понад 50 сиріт оплакує смерть родичів. В імени своїх товаришів, в імени всіх славяньских послів та загалом в імени цивілізациї запитує бесідник президента, чи він готов доповнити протокол з 23 с. м. висловом найщиршого співчутя для жертв в Чернові. — Президент зазначує, що п. Заграднік зголосив ся до протоколу, а не до поставлення запиту. Що-до запиту, то підносить, що протокол з 28 с. м. вже затверджений. Особисто може президент дати вислів найглубшого співчутя для жертв. — Відтак приступила палата до дальшої дискусиї над угодовими предложенями. Промовляв між иншими др. Окуневский, Масарик і кількох послів социялістів. По замкненій дискусиї вибрано ґенеральними бесідниками пос. Шепфера „против“ а п. Крамаржа „за“. По їх промовах вибрано на внесене пос. Шустерщица комісию з 52 членів, котрій приділено всї угодові предложеня. Засідане закрив президент о год. 8 вечером і назначив слідуюче на второк.

Угодові предложеня стрічають в Угорщині немалі перепони. На недільних вічах в краю устроюваних ріжними послами проявив ся досить різкий опір против угоди. Замітно однако, що у виборчих округах независимців починають спокійнїйше оцїнювати ту справу і що тепер з кошутівского сторонництва перестали члени виступати. В Цеґледі навіть ухвалено довіре для Кошута, позаяк в переговорах з Австриєю осягнув все, що було можливе. В Будапешті збори радикалів осудили посту

Самоїзд

(З мадярского — Сандора Броді).

(Конець).

Першим мужчиною, з котрим знала ся хороша пані, не був той адвокат, але один молодий технїк. Заручила ся з ним маючи шіснацять літ і вспіла чотири літа піддержувати ту звязь. Студент інженериї був від неї не много старший, отже мусів старати ся всїми силами, аби як найскорше покінчити науки, дістати посаду і оженити ся, бо дівчина починала бути чим раз більше нетерпеливою.

Нудило ся їй в малім місточку, де мешкали, знудились їй воли, годовані вітцем, знудилось їй вкінци діроване — хотіла би була вже побачити свою виправу в своїм мешканю.

Технїк був трудящим хлопцем і скоро посував ся по своїй дорозї, але на жаль був допера в її половині, коли дівчина мала вже двацять літ і знетерпеливлена в найбільшій степени приїхала до Цириху, аби пильнувати науки свого суджeного. Була невдоволена.

— Заки ти покінчиш науки, я вже буду бридка! І коли властиво дістанеш яку посаду!

Однако пестили ся тут так само, як колись дома і відбували спільні проходи по горах. Раз вибрали ся на таку прогульку, а коли оніміли, споглядаючи на пречудну долину, почула нагле величезний шум за собою і побачили якусь потвору, що виринула з туманів пороху. Високий самоїзд біг просто в їх сторону. Дївчина бачила перший раз щось такого; стояла на краю дороги і впіпивши очи, приглядала ся єму цікаво.

Самоїзд звільнив їзду, а коли переїздив попри молоду пару, могла дївчина добре приглянути ся сидячій в нїм пани і єї одягови. Головно займив єї серпанок, який та пані мала завязаний під бородою, великі очиці, привязані до шапочки і ковнїр з лисів, обкручений довкола шиї. Мужчина, що сидів побіч, мав такі самі очиці і був одітий в чорне футро, вивернене на верх волосєм.

Молодій дївчині видали ся ті люди якимись незвичайними єствами. Поглянула на судженого. Який же він був малий супротив тамтих двоїх, який марний, майже нич...

— Тим добре жити — сказала вкінци, коли самоїзд минув їх.

Глядїла за ним довго, доки не щез їй з очий.

І тоді озвало ся в ній дивне бажане... Захотїла бути такою дамою, як та, котра розпирала ся в тім величезнім самоїздї.

— Побачиш! Буду мати, бо хочу мати! — говорила поволи, пробуджуючи ся з задуми.

Від того часу єї поцїлуї стали холодні, а коли по тиждни вернула до дому, післала технїкови его любовні листи і зажадала звороту своїх... „Любить его, але не може на него ждати. Отець нетерпеливий і она також. При тім всім єї любов не така сильна, аби не мала єї переболїти“.

Молодий чоловік не відповів ні слова — дївчина віддала ся за адвоката і наближала ся скорим кроком... до самоїзду.

IV.

Великий жовтий самоїзд стояв вже перед домом.

Новий самоїзд і новий шофер; оба спроваджені з італїяньскої фабрики Fiat lux, оба випробовані.

Банкир сам допильнував будови самоїзду і заосмотрив єго у всї нові винаходи, забезпечуючі перед можливостию катастрофи. Шофер був скінченим інжинїром, з роду Мадяр.

Прибув того самого дня, коли мала робити ся велика прогулька з Будапешту до Тиролю, де мали провести якийсь час в однім з менших гірских сіл; на пізнїйше укладано кілька подорожий до Італїї. Молодий інжинїр представив ся коротко, воркнув своє назвище — пан подав єму руку, а пані кивнула головою, але відповідно до своїх звичаїв в поведеню з підвластними навіть не поглянула на него.

Спакували ся і поїхали, а вечером були вже в чужім краю. Утомлені пійшли досить вчасно на відпочинок, аби рано досьвіта рушити в дальшу дорогу.

При холоднім вітрі альпейскім завязувала пані свій серпанок — і нараз, лиш так, мимоходом, пригадалось їй, як перший раз побачила самоїзд. Усьміх перебіг по єї устах. Щож бо то був за простий самоїзд в порівнаню з тою

пованє правительства, котре нищить край підвисшенєм квоти, видачею зелізничих тариф в руки Австриї, нищить витворчість цукру, муки і спіритусу, підвисшує споживні податки. Так само социялістичне віче заявило ся против угоди. За те на зборах в касині в будапештеньскій дільниці Леопольдштад величав посол Васоній заслуги Деака яко творця закона з 1867 р. і вказав на те, що послідні літа і сучасність виказали, що спільне і успішне для Угорщини ділане і порозумінє з династиєю осягнено лише на основах Деакового діла.

Тимчасом з полудня і всходу насувась грізна для угорского правительства хмара. В політичних кругах розійшли ся вісти, що хорватскі посли угорского сойму мають утворити союз з националїстичною ґрупою послів (в котрій важну ролю мають Румуни), щоби спільними силами поборювати угодові предложеня. Урядовий дневник независимців запевняє, що такий союз між Хорватами а националїстами вже заключено і они вже в розправі над буджетовою провізориєю бажають попробувати своєї сили, а відтак після добре зорґанїзованого пляну будуть виступати против угоди. Кошутівский дневник звіщає, що правительство опинить ся в розправі над угодою перед обструкциєю хорватскою і националїстичною, котрої з огляду на числову силу тих сторонництв не можна легковажити.

Супротив виводів кошутівского дневника N. fr. Presse звіщає, що ще такого союза не утворено, а лише ведуть ся в тій справі переговори і що спонука до сего мала вийти приватно від одного хорватского посла. Румуньскі посли прихильні такому намірови, як небудь националїстичні посли не вірять в успіх обструкциї. Але й в хорватскій коалициї нема єдности і провідники хорватскої обструкциї, котрі так остро виступали против зелізничих предложень лїтом, не затаюють сего, що дальша борба в тім напрямі не була би можлива. Навіть найкрайнїйший їх провідник п. Супило промовляє за порозумінєм. Але позаяк переговори з хорватскою коалициєю проволїкають ся безуспішно, тому виринула гадка союза з националїстичними послами. Тим способом бажають они наперти на правительство, щоби приневолити єго до порозуміня, до чого можуть їм помогти националїстичні посли.

Між румуньскими послами єсть тепер визначний представитель Люкачію, найкрайнїйший противник правительства. Коли би єго побідили в кругах националїстичних послів, тодї правительство мало би чималий клопіт з ухвалою угоди, а сему можна би зарадити лише порозумінєм з Хорватами. Хорвати і националїстичні посли мають отже тепер добру нагоду хоч в части зломити мадярщенє инших народностий в Угорщині і видобути для них певні пільги і уступки.

Новинки.

Львів, дня 31-го жовтня 1907.

— **Іменованє.** П. Міністер рільництва іменував елева лісництва, Фердинандя Ґуральского інспекцийним комісарем лісництва II. кляси.

— **Конкурси** на посади міских лїкарів розписано в Судовій Вишни (платня 1000 К і два 5-літні додатки по 100 К, реченець подань до 20 падолиста); в Микулинцях (платня 720 К, реченець подано до 20 падолиста) і в Буську (платня 1000 К, реченець подань до 30 падолиста).

— **Огні.** Дня 26 с. м. навістило громаду Руду рогатиньского повіта велике нещастє. Огонь знищив 14 господарских загород. Людий бересь розпука, бо лишились без даху і хлїба в найприкрійшім часї, бо під зиму. Пятьох господарів зовсім не було обезпечених, а прочі лише на малу суму. Збіже не було зовсїм обезпечене. Многих людий потовкло, а многих огонь попарив. — В Глинянах згоріла часть передмістя „Хмельники“. Жертвою огню упало 24 господарств, що обіймали 100 будинків. — В Шипівцях залїщицкого повіта згоріла лісничівка. Жертвою огню упало все збіже і пасїка. Огонь був підложений. — В Руднику знищив пожар два доми в ринку. — В Підбужи коло Самбора згорів дня 23 с. м. тартак барона Лїбіґа.

— **Дрібні вісти.** Коло Самбора і Турки упав минувшого понедїлка сніг. — З Бродів доносять, що тамошні служниці ладать ся до страйку, щоби вибороти собі більшу платню, свободу в недїлї та сьвята і забезпеченє на старість. — В Тернополи арештовано Мошка Друкера, котрий управляв торговлю дівчатами. — В Станиславові в мешканю міского стражника Винничука утопила ся в балїї до праня дитина, полишена без догляду родичами. — В Товмачи лютить ся пошесть шкарлятини. — В Жучці під Чернівцями арештувала жандармерия шайку фальшівників гроший. Є се майже самі російскі жиди, що пускали в оборот фальшиві однорублївки.

— **Затроєна родина.** В селї Карлові снятиньского повіта хорують люди на червінку. Якась женщина порадила вдовиці по Миколї Максимюку, аби лїчила себе і свою родину чорною кавою. Вдовиця післала дня 26 с. м. 17-лїтного синка до

прехорошою машиною?! Атже се правдивий замок мосяжний, вистелений мягкими подушками, а шофером єсть елеґантний пан, котрий побирає таку платню, як міністерияльний секретар.

Поглянула з боку на него і знов усьміхнула ся. Здавалось їй бо, що до когось подібний — чи не до техніка, першого єї судженого, о котрім лиш тілько чула, що десь на чужині цїлком змарнував ся.

Шофер не міг знести єї погляду, похилив голову і стояв перед нею почервонївши.

— Чи то ви, пане Емерик? Дїйстно, то Емерик! Звідки ви тут взяли тя?

— Фабрика мене післала. Я не знав... бо инакше нїколи не був би відважив ся...

— Нїчого не шкодить. Головна річ, аби ви добре кермували машиною.

Не подавши єму руки, всїла, а коли єї муж наблизив ся до самоїзду, сказала:

— Старий знакомий! Походить з того самого міста, що я. Ми мешкали в сусїдстві. Був дуже сопосібним техніком і честним чоловіком.

В той спосіб полагодила ся з своєю давною любовію. Всьо було покінчене. Мимо того радо розмавляла з ним, кілько разів лучила ся нагода.

— Чи я не постаріла ся? Не збридла? — спитала єго раз. Інжинїр нїчого не відповів, але так якось дивно поглянув на неї, що в єго погляді вичитала сама безмежну любов...

— Ви також не змінили ся — сказала раз знов — лише значно змужнїли. Як вам взагалї поводить ся?

Молодий чоловік здвигнув раменами і то була ціла єго відповідь.

— Чейже я хиба не перешкодила вам у вашім житю?

— Нї — відповів інжинїр сухо.

Спомини горячих поцїлуїв і обітниць цїлком не заколочували спокою хорошій пани — уважала їх небувшими нїколи.

Однако раз, коли банкир лишив ся дома, а пані гнала самоїздом сам на сам з Емериком, стало ся з нею щось дивного.

Серед пречудної альпейскої ночи пані зазнала якогось чувства, як в тих дівочих часах, коли вчасно клала ся до ліжка, аби думати о своїй любови. Забуті вже від давна зворушеня повернули горячою филею назад.

Велїла звільнити трохи їзду, або могла розмовляти з шофером.

— Нема нїчого величавійшого, як природа і сьвіжий воздух, знаєте, незвичайно люблю дерева, гори і селян. У них можна нераз найти величаві старонїмецкі меблї, але на жаль они знають вже їх вартість. А як они цікаво поздоровляють чоловіка: Lasseus Ihnen Zeit! Не їдьмо так скоро! Чого?

— Стемнює ся.

— Чи боїте ся?

— Я?

— Однако ви взагалї боязливі.

— З чого так судите?

— Бо... бо ви успокоїли ся. Що відтак стало ся? Ви оженили ся?

— Нї.

Замовкли. Пані почала думати. О тім, чи технік любив єї пізнїйше ще і чи памятає нинї. Чому не стремів висше?

— Чому не вступите до якого уряду? До того часу могли би ви були стати старшим інжинїром державним. Поговорю з моїм мужем.

— Дякую. Полишу ся вже при самоїздї, бо подобалось менї то занятє, а впрочім не люблю неправдивого положеня півпанського, бо пани також не свобідні. Волію бути простим слугою. І я трохи таки підупав.

— З причини?

— З причини того! — відповів інжинїр строго і без чувства.

Пані поглянула на него мов обиджена, але по хвили почала шукати єго руки, глядячи єму просто в очи.

— Пригадую собі вас, ви були добрим хлопцем і тому прощаю вам!

Подала єму руку, усьміхаючи ся, а молодий чоловік підніс до уст єї дрібну долоню і цїлком розпогодив ся. Повернули до дому щасливо.

В Тироли лив дощ безнастанно, і при такій погоді банкир постійно полишав ся дома, а молоді виїздили в двійку до Кортіна де Ампецо або до Беллюно. Сідали все побіч себе, але зимні і рівнодушні, навіть — здавало ся — не думали о собі.

Єї настрій був ріжний. Раз була зимною, то знов залицяла ся до него цїлком отверто, так що інжинїр часами забував ся, але за найменшим єго рухом ставала незвичайно поважною і давала пізнати, що хоч мужа не любить, то однако не мала би сили согрішити против него, бо за дуже цїнить... себе.

— А однако — сказала раз на півжартом — колиб я лишила ся вдовою.

Отже говорила отверто.

V.

По кількох таких прогульках пані почула ся утомленою і положила ся на три днї до ліжка.

Єї муж мав охоту переїхати ся трохи по крутих дорогах Альп, отже вибрав ся з шофером на запущену дорогу гірску, що вила ся серед скал і лісів. Нагле інжинїрови задрожала рука, самоїзд подав ся в бік і полетів в пропасть...

На другий день найдено банкира і інжинїра — обох убитих.

Спроваджено з Тоблях жандармів, списано протокол. Комендант жандармериї, великий мудрагель, хотів вмовити в судиїв і знатоків, що шофер вискочив з самоїзду, ще перед катастрофою, але скок був фальшивий... Імовірно він помиляв ся.

Пані дізнавши ся о тім, вибухнула божевільним сьміхом. Післано до Віденя по психіятра. Она тимчасом два днї не чесала ся, не пила своїх чотирих яєць і співаючо заводила, подібно як мадярскі селянки.

— Самоїзд продати! Навіть оба, сейчас! — зажадала строго.

Позбуто ся самоїздів, а молода вдова волїла купити чотири російскі конї і постановила не віддавати ся більше — хиба з любови.

Так закінчила ся істория з самоїздом, а в єї умі почала чим раз яснїйше виступати стать якогось властителя більшої посїлости. З тим буде ходити кождого дня на Службу Божу до церкви, а він з'уміє з нею поводити ся остро і строго.

аптики в Снятині, щоби приніс чорної кави, однак в аптиці єго не зрозуміли і дали за 40 сот. чорного карболю. Хлопець покушав по дорозі, але зараз виплював. Всеж таки коли приніс той лїк до дому, всї урадувані стали єго заживати. Найстарший син Іван, 24-лїтний паробок випив і до 5 годин помер; наймолодший, 7-лїтний Петро випив і до 24 годин помер. Мати та инші дїти взяли також „лїк“ до рота, але зараз таки викинули. Судово-лїкарска комісия перевела на трупах обдукцию, а крім того зарядженo судове слїдство.

— **Страшне землетрясенє** навістило закаспійский край. Після послїдних вістий з Ташкенту, землетрясенє з дня 21 жовтня знищило цїле місто Каратаґ, а 15.000 людий згинуло під розвалинами. Дивним дивом остали ся при житю лиш ґубернатор і єго мати. Оногди дало ся знов почути сильне землетрясенє в промірі кількох миль довкола та наробило великої шкоди. В наслїдок вибухлих нагло огнів богато людий живцем згоріло. Серед оставших при житю настала страшенна нужда і розпука.

— **Із Старосамбірщини** доносять: По довгих трудах і заходах прийшла старосамбірска філїя „Просьвіти“ до власного дому, купленого за 4.400 К, положеного в Старім Самборі під ч. 284 при головній улици. Заходами щирих, жертволюбивих людий зібрано на дім „Просьвіти“ в Старім Самборі до 2.400 К, на котру то суму зложили ся жертви оо. Івана Яворского, пароха з Стрільбич і посла на сойм 100 К, Філярета Ортиньского, пароха Топільниці 100 К, о. Клюка, пароха Старого Самбора 200 К, п. Шеховича комісаря при забудованю гірских потоків 100 К і п. Григория Кархута міщанина 50 К. Не менше потрудив ся коло сего дїла о. Онуфрий Гадзевич, місцевий сотрудник. Однак на згаданій реальности тяжить ще довг в сумі 2000 К, який в коротким часї мусить бути сплачений. Про те старосамбірска філїя „Просьвіти“ відзиває ся тою дорогою до всїх Русинів Старосамбірщини, щоби не забували за тоту руску хату, яка має стати ся осередком та огнищем народного житя, але при каждій нагоді старали ся зібрати по кілька сотиків навіть від найбіднїйших на жертву того товариства, котре поклало собі за завданє нести сьвітло науки в найглухійші кути нашого краю. Всякі жертви просить ся надсилати на руки голови старосамбірскої філїї „Просьвіти“, о. Дан. Лепкого в Старім Самборі.

— **Репертоар руского народного театру** в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годині вечером. Білети продає Народна Торговля): В пятницю 1 падолиста „Анонїми“ знаменита штука в 3 діях. — В суботу 2 падолиста „Продана наречена“ опера в 3 діях Ф. Сметани. — В недїлю 3 падолиста „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовского.

— **Пригода на зелїзници.** Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Поїзд тяговий ч. 187 перервав ся підчас їзди межи Подґуржем а Переворском в ночи з 30 на 31 жовтня с. р. о 1 год., при чім задна часть поїзду котила ся сама і наїхала на часть передну та ушкодила кілька возів. Кондуктора Сікорского, котрий вів поїзд, тяжко покалїчило. Перешкоду усунено і рух поїздів відбуває ся правильно на обох шляхах.

— **Дорога конференция.** Мирова конференция в Газі — як тепер показуєть ся — була досить дорогою забавкою. Загальні єї кошти виносили 15 мілїонів корон. Обіди, на котрі запрошували дипльоматів посли при голяндскім дворі, коштували поверх два мілїони корон. Позаяк таких обідів було 317, тому кождий коштував поверх 5.000 корон, що є доказом, що дипльомати мусїли мати дуже добрий апетит. Найбільше „широку руку“ мав в обсязї видатків на ґастрономічні цїли бразилїйский повновластник Барбозо, котрий часто видавав на самі цьвіти до прикрашеня стола по 10.000 корон. Пересилка телеґрамів коштувала поверх 5 мілїонів корон. Барбозо і тут виграв „рекорд“, бо висилав все найдовші телеґрами.

— **Кровава подія** склала ся сими днями в словацкім селї Чернова, положеного під самим містом Рожагедь. В тім селї побудував був церков словацкий патріот сьвященик о. Глинка без помочи згаданого міста, до котрого парохії се село належить, і без помочи епископа Парві, великого мадярона. Однак епископ вже давнїйше усунув був з парохії о. Глинку і той перебуває тепер на Мораві. На перекір громаді і на злість о. Глинці постановив епископ і другий мадярон, парох в місті Рожагедь о. Фішер посьвятити нову церков і взявши собі до асисти ще инших сьвящеників мадяронів та 14 жандармів для більшої безпечности постановили в недїлю церков посьвятити. Громадяни побачивши, що приїхало чотирох сьвящеників, між тими двох, котрі дали слово чести, що не возьмуть участи в посьвяченю, доки о. Глинка не верне, кликнули до них: Вертайте, на що насильства?! Але сьвященики казали візникови їхати „навмисне“ дальше а жупан велїв жандармам опорних розігнати. Тодї жандарми дали чотири сальви і убили 13 невинних Словаків, 8 тяжко зранили а 80 легко. Між убитими знаходять ся 5 жінок і 2 дїтий. Справа ся стала предметом інтерпеляциї в австрийскім і угорскім парляменті.

— **Підземна ґазета.** Як величезний рух панує під землею в Льондонї, виказують наглядно зелїзничі цифри; в часї 1906 р. підземні зелїзницї перевезли 240 мілїонів пасажирів. Під землею находять ся також телеґрафічні і телефонїчні стациї, каварнї, фризиєрскі заведеня і від кількох тиждний почала виходити підземна часопись. Призначена вона для пасажирів „Льондоньскої підземної електричної зелїзницї“ і називає ся „Крет“. Редактор, Альберт Стенлї, пояснив у першім числї, що головною задачею часописи єсть зарадити, аби пасажири не приглядали ся собі взаїмно, що особливо для женщин, наслїдком положеня сиджень, дуже немиле. Ґазета виходить що суботи і роздають єї безплатно пасажирам. Є в ній статї, новинки, пляни Льондону, околиць, а друкована часопись синьою фарбою на білім папери.

Телеґрами.

Відень 31 жовтня. „Korr. Wilhelm“ доносить: Цїсар відбув вчера півгодинну прогульку по городї. Стан здоровля Цїсаря єсть дуже добрий. Прояви катаральні зовсім уступили.

Відень 31 жовтня. Вчера уконституовала ся австрийска депутация квотова, вибираючи предсїдателем члена палати панів Хлюмецкого а єго заступником пос. Абрагамовича.

Дрездно 31 жовтня. З урядової сторони потверджують, що пані Тоселлї видала княгиню Моніку Пію в руки правного заступника саского короля.

Льондон 31 жовтня. Бюро Райтера доносить з Моґадора, що войска Мулея Гафіда концентрують ся. Ситуация єсть грізна. Французкі кружляки стоять готові до борби. Побоюють ся подібних подій як в Казабляни.

Тифліс 31 жовтня. Арештовано князя Юрия Абашідзе, яко орґанїзатора нападу на поїзд почтовий. Арештовано також чотирох инших участників нападу.

Челябинськ 31 жовтня. На тайних зборах місцевої ґрупи социяльної демократиї арештовано 25 людий, між ними одну пенсіонарку, двох учеників шкіл реальних, учителя парохіяльної школи і урядника почтового. Знайдено також друки і проклямациї.

Петербург 31 жовтня. Вчера 6 розбишаків впало до контори друкарнї Яковлева, вистрілили на пострах, завізвали присутних, щоби не рушали ся і забрали з каси 5.000 рублїв.

Москва 31 жовтня. Чотири розбишаки убили артельщика, котрий мав відобрати з каси 14.000 рублїв. Розбишаки втекли.

Тегеран 31 жовтня. Коли вчера в тутешнім великим мечеті один з духовників виголосив бесїду, в котрій припоручав убите шаха на случай, коли би виступив против конституциї, прийшло до великих непокоїв, серед котрих згинуло 5 осіб.

Вятка 31 жовтня. На повіз заступника ґубернатора кн. Ґорчакова, котрий вертав з церкви, кинено бомбу, котра однак не вибухла. Виновника замаху, бувшого ученика ґімназияльного, арештовано. В хвили однак, коли арештований звернув ся до ґубернатора, застрілив єго вояк, що їхав з ґубернатором.

Курс львівский.

Дня 39-го жовтня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	566·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	556·—	561·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот $4^{1}/_{2}\%$	99·—	99·70
$4^{1}/_{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	94·60	95·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	942·0	94·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}\%$ . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	87·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	44·50	46·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·—	28·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	19·70	21·70
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок нїмецких	117·20	117·70
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).